

РЕШЕНИЕ

№ 117

гр. Пазарджик, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Борислав Ал. И.

при участието на секретаря Петя Кр. Борисова
като разгледа докладваното от Борислав Ал. И. Търговско дело №
20225200900022 по описа за 2022 година

Производството е образувано по иск на С. А. Г. от гр.П., чрез адв.Г.Й. от САК *срещу* „ЗД Бул Инс“ АД, гр. С., за заплащане на застрахователно обезщетение в размер на 26 000 лева, ведно със законната лихва от датата на доброволната покана пред застрахователя -26.01.2021г. до окончателното изплащане на дължимата сума за претърпени от него неимуществени вреди представляващи болки и страдания и психически стрес вследствие на процесното ПТП.Претендират се и направените по делото разноски, вкл. адв. възнаграждение на осн.чл.38,ал.1,т.2 от ЗА.

Предявеният иск се основава на следните фактически твърдения:

На 04.09.2017 г., в с. З., Общ. П., е настъпил пътен инцидент, при който л.а. марка “Голф”, модел “3“, с рег. № , управляван от Д. Р., поради неспазване на достатъчно дистанция пред предностоящия л.а. и не проявено достатъчно внимание, застига и блъска отзад л.а. марка “БМВ”, модел “535и”, с рег. №, управляван от доверителя му С. А. Г.. Към момента на удара л.а. управляван от ищеца е бил в статично положение, поради образувана колона от други МПС-та пред него. За пътния инцидент е съставен ДКП за ПТП№ 85570/04.09.2017 г.

Вследствие на пътния инцидент, пострадалият е откаран по спешност в МБАЛ “Пазарджик” - АД, гр. Пазарджик, където престоял от 04.09.2017 г., до 06.09.2017 г. След като бил прегледан, лекарите установили, че доверителят му получил следните травматични увреждания:comotio cerebri (мозъчно сътресение с краткотрайна загуба на съзнание); contusio capitis (контузия на главата);Травма в областта на шията и кръста;

Пострадалият постъпил в болничното заведение със силно главоболие, гадене и повръщане, без ясен спомен за случилото се.

След изписването на пострадалия от болничното заведение, същият продължил

лечението и възстановяването си в домашни условия. Поради тежките травми, които е получил ищецът, първите дни след инцидента за битовите и ежедневните му нужди се грижели близките му, които му помагали, поради обстоятелството, че не можел да се изправи и да се движи от силния световъртеж и главоболие, които изпитвал. Поради тежката травма в областта на главата, получена от инцидента, в продължение на 2 месеца пострадалият страдал от главоболие и световъртеж, загуба на памет. Поради получената травма в шийния отдел на гръбначния стълб за период от 3 месеца пострадалият изпитвал поС.ни болки с невъзможност за свободно движение на шията. Всичко това наложило, на 10.11.2017 г., ищецът да потърси отново лекарска помощ. При прегледа били установени продължаващи болки в областта на врата, кръста и главата, придружени със световъртеж. С оглед на съС.ието му, било предписано да носи шийна яка и лумбален колан, с прием на обезболяващи. Въпреки подобрението при ищеца, болките му в кръста и шията продължавали, което наложило на 10.01.2018 г., отново да посети лекар специалист. При прегледа било установено персистиране на вертебралния синдром на шиен и лумбален отдел, с хипестезия (повишена болка при натиск) по дерматоми Л4, Л5 и Ц6 Ц7. С оглед на съС.ието на ищеца, му било предписано да продължи носенето на шийна яка и лумбален корсет.

За период от 6 месеца, пострадалият изпитвал поС.ни болки, придружени с изтръпване в областта на кръста и шията, засилващите се при натоварване, ирадиращи към лявата ръка. При продължително натоварване С. Г. усещал слабост в ръцете и пронизваща болка в шията. Приемът на обезболяващи давал незначителен резултат. Въпреки, че от инцидента са изминали почти пет години, при силно натоварване или продължително изправено съС.ие и към настоящият момент ищецът усеща слабост в кръста, придружена с лека болка.Пътният инцидент се отразява изключително тежко и върху психиката на пострадалия. За период от година той страдал от повишена тревожност, чувство за безпомощност, ниска самооценка, страх, напрежение при шофиране.

Съгласно ДКП за ПТП № 85570/04.09.2017 г., отговорността на водача на л.а. марка "Голф", модел "3", с рег. № , е била застрахована по застраховка „Гражданска отговорност" в ЗД „БУЛ ИНС" АД, със застрахователна полица № BG, валидна от 12.01.2017 г., до 11.01.2018 г.

Изготвеният ДКП бил представен, в оригинал, в ответното дружество, за заплащането на увредения л.а. "БМВ", собственост на ищеца. С Молба с Вх. № 733/03.12.2020 г., от 03.12.2020 г., ищецът изиска да му бъде върнат обратно оригинала на ДКП, с оглед на завеждане на претенция за неимуществени вреди. С Писмо с Изх. № ОК-748955/10.12.2020 г., от ответното дружество ми отговориха, че могат да ми предоставят единствено копие на ДКП, тъй като оригиналът е приложен по препоската за уврежданията на л.а., собственост на доверителя ми. С оглед на гореизложеното, с настоящата ИМ представям единствено заверено копие на копие от дадения му ДКП.

С Молба с Вх. № НЩ-666/26.01.2021 г., доверителят му е завел писмена претенция, на основание чл. 380 от КЗ, с която е поискал изплащането на застрахователно обезщетение от ответното дружество. Въпреки, че предвиденият в КЗ тримесечен срок изтече на 26.04.2021 г., към настоящия момент от ответното дружество не са изплатили обезщетение за претърпени от доверителя ми неимуществени вреди. Това обстоятелство обуславя интереса от завеждане на настоящата искова претенция.

Формулирано е искане да се осъди ЗД „БУЛ ИНС" АД, да заплати на С. А. Г., застрахователно обезщетение в размер на 26 000 лв. (двадесет и шест хиляди лева), ведно със законната лихва от датата на доброволната покана пред застрахователя, 26.01.2021 г., до окончателното плащане на дължимата сума за претърпените от него неимуществени вреди, представляващи болки, страдания и психически стрес, вследствие на процесното ПТП.Сочи доказателства иправи доказателствени искания

В срока по чл.367,ал.1 от ГП е постъпил писмен отговор от ответника ЗД“Булинс“АД гр.София ,чрез адв.А.И. от САК ,с който оспорва предявените икове по основание и размер. . Оспорвам ПТП да е с пострадали лица, както и въобще да се е състояло това ПТП. Съставения двустранен констативен протокол няма доказателствена сила за застрахователя. Документът, който следва да удостоверява настъпилото ПТП, е частен документ, който не

съдържа волеизявление от името на застрахователя. По аналогия от чл. 179 и чл. 180 ГПК, двустранния КП няма доказателствена сила за застрахователя. Представения двустранен КП за ПТП е във форма за ПТП без пострадали лица само с материални щети. Този документ е подписан от ищеца по делото, а сега твърди нещо различно от това, под което се е подписал в този двустранен КП. След като е пострадал в ПТП е следвало да се сигнализира на оръаните^а КАТ и те да установят, че има пострадали лица, като се издава нарочен КП за ПТП с пострадали лица. През 2017 година ищецът се е подписал, под документ, който удостоверява, че няма пострадали, а сега твърди обратното и претендира значителна сума пари. Претенцията заявена с исковата молба е повече от съмнителна.

Направо смехотворно в случая е, че ищецът твърди (отразено в медицинската документация) да е губил съзнание и да няма спомен за ПТП, но пък е подписал и съставил от части двустранния КП за ПТП. Съгласил се е с определен механизъм на ПТП, като се е подписал, докато е бил в коматозно съС.ие и без да е сигурен, че това е действителния механизъм на ПТП, след като не го е помнел?!?... Счита, че дори когато лъже, човек поне малко от малко следва да обмисли, дали има логика в твърденията му и дали не си противоречат.

Не е налице деликт. Не са представени доказателства, че уврежданията са в пряка връзка с процесното ПТП. Оспорва твърдението в исковата молба, че ПТП се дължи на виновно и противоправно поведение на водача на л.а. „Фолксваген” с рег. № - Д. Р. Няма категорично доказателства със съответната доказателствена сила за конкретен механизъм на ПТП. Представеният КП за ПТП е частен документ, който няма доказателствена сила за ответника по делото и не може да му се противопостави.

Евентуално на горното възражение, счита, че се касае за случайно деяние от страна на водача на л.а. „Фолксваген” с рег. № - Д. Р. Той не е действал и противоправно, като ПТП не се дължи на негово противоправно поведение.

Оспорва механизма на ПТП, като считам, че представените по делото доказателства нямат установителен характер по отношение начина на настъпване на ПТП. Единствено доказателство за механизма, което ангажира ищецът е съставения по случая Двустранен констативен протокол за ПТП, който не се ползва с материална доказателствена сила в частта „Обстоятелства и причини за ПТП”, доколкото е частен документ, а и няма описан конкретен механизъм на ПТП, освен посока на движение за двете МПС. Няма представена и влязла в сила присъда. Без да е установен механизмът на ПТП, не може да бъде направен извод, за това кой от участниците е действал противоправно, а без установено противоправно поведение, не подлежи на приложение презумпцията за вина по чл. 45 ал. 2 ЗЗД, доколкото вината представлява субективно отношение към определено противоправно поведение или резултат. Оспорвам изложените от ищеца твърдения относно механизма на ПТП, като счита, че те не намират опора в представените с исковата молба писмени доказателства.

Предвид функционалната обвързаност между отговорността за вреди на водача на МПС и неговият застраховател по полица „Гражданска отговорност“, оспорва да е налице осъществен деликтен фактически състав, по отношение на всеки от неговите елементи, в това число противоправност и вина в поведението на водача на л.а. „Фолксваген” с рег. № - Д. Р. Събитието е **случайно (чл. 15 НК)** за водача на л.а. „Фолксваген” с рег. № - Д. Р., като за него не е била налице обективна възможност да предвиди и предотврати настъпването на вредите.Твърденията на ищеца за търпени вреди, произтекли пряко от непозволено увреждане, при ПТП, подлежат на пълно и главно доказване.2.Оспорва иска. Претенцията е прекомерно висока и не отговаря на принципа за справедливост. Съображенията ми за това са следните:

По твърдения в исковата молба на 04.09.2017г. С. А. Г. е бил участник в ПТП като водач на лек автомобил (в спряло съС.ие).Представени са медицински документи на негово име:

-Епикриза по ИЗ№ 13535 от Неврохирургично отделение пои „МБАЛ - Пазарджик“ АД. за периода 04.09.2017г. - 06.09.2017г.. с Окончателна диагноза по МКБ: S06.00 Мозъчно сътресение, без открита вътоечерепна травма.

-Направление/искане (без номера от д-р Г. П. (МБАЛ „Пазарджик“) от 10.11.2017г.« с

Диагноза: Мозъчно сътресение. Контузия на главата. Травма на нервни коренчета в шиен и тораколумбален отдел.

Оплаквания от болка в шията и кръста. Препоръчано е носене на шийна яка и лумбален колан, както и обезболяващи медикаменти.

-Направление/искане (без номера от д-р Г. П.(МБАЛ „Пазарджик“) от 10.01,2018г.. с Диагноза: Травма на нервни коренчета в лумбален и шиен отдел.

Описват се оплаквания от продължаващи болки в шията и кръста, с изтръпване на ръцете и краката. Препоръчано е провеждане на образно изследване (ядрено-магнитен резонанс), каквото обясняващият на дълго и широко в исковата молба ищец, колко е пострадал, така и не си е направил?!

В ЗАКЛЮЧЕНИЕ:Счита,че няма представени медицински данни непосредствено след ПТП (от мястото на ПТП - за посетено от екип на СМП - Фиш за спешна медицинска помощ).

Представената медицинска документация удостоверява, че по твърдения на заинтересования ишеп С. А. Г. на 04.09.2017г. е бил приет в болнично заведение (Епикриза по ИЗ№ 13535) с оплаквания от главоболие, световъртеж, гадене и повръщане. Няма спомен за случилото се (има се предвид от ПТП, но пък е подписал двустранния протокол?!?...). Описаната неврологична симптоматика е без данни за отклонения от нормалния неврологичен статус. Няма описани травми по главата, тялото и крайниците. Направените образни изследвания (рентгенография) на черепа, шийни и поясни прешлени са без данни за травматични увреждания. Болезненост при опипване (палпаторна болка) в областта на шията и поясния отдел на гръбначния стълб. След съответна медикаментозна терапия е бил изписан в добро съС.ие (симптоматиката отзвучала), като са дадени съответните указания за режим и поведение в домашни условия.

Представената епикриза, с описаните клинични, неврологични и образни данни приема, че е налице „мозъчно сътресение“. Тази травма е причинила временно разстройство на здравето, без опасност за живота (лека телесна повреда, по смисъла на чл.130, ал.1 от НК). Твърдението, че бил в безсъзнателно съС.ие (в смисъл коматозно, което променя квалификацията на телесната повреда към средна) трябва да бъде потвърдено, но на фона на факта, че е изготвил и подписал двустранния КП би било много странно?!?... , как ли човек в кома е съставял и подписвал документ след ПТП, за което пък не бил помнел?!?! Ако имаше данни за изпадане в коматозно съС.ие, непременно би трябвало да има и документ от екип на СМП на мястото на инцидента. Такъв няма представен, което също дава основание да считам, че това е лъжа за целите на процеса и финансова изгода.

Следват представени два документа (написани на ръка) от прегледи от лекар - не е изписана специалност (10.11.2017г. и 10.01.2018г.), по повод на продължаващи оплаквания от болки в шията и поясната област. Първият път е препоръчано носене на шийна яка и поясен колан, с приемане на обезболяващи. Вторият път е препоръчано провеждането на високо специализирано образно изследване (ядрено-магнитен резонанс) на шийната и поясната области на гръбначния стълб. Няма представени данни такова образно изследване да е направено. Така излиза, че уж ищецът много е пострадал, много се е оплаквал, но не си е направил изследвания, за да се установи произхода на оплакването и да се предприеме адекватно лечение?!? Изложеното ми дава основание също да приеме, че това са твърдения с користи подбуди и далеч от истината.

Болезнеността в шийната и поясната области (от представената медицинска документация няма поставена точна диагноза) е предизвикано от механизма на ПТП (внезапен удар отзад в спряло превозно средство), когато се получава разтежение на мускулатурата в шийната и поясна области, което води до поява на болезненост.

Болковият синдром в шийната и поясната области (вертебрален шиен и лумбален синдром) е причинил разстройство на здравето, без опасност за живота (лека телесна повреда, по смисъла на чл.130, ал.1 от НК), ако ги е имало наистина. С оглед на горното ако искът се докаже пр основание и без да се отчита евентуално съпричиняване, то считам, че сума от около 2000 лева е адекватна на данните от представената медицинска документация.

Твърди,че е налице съпричиняване от страна на ищеца, който пътува **без поставен**

предпазен колан, в противоречие с императивните изисквания на ЗДвП. Счита, че е налице обективна причинно-следствена връзка между поведението на самия пострадал от една страна и настъпилите вреди, като същите произтичат по вид и степен и от собственото му противоправно поведение. При правилно поставен предпазен колан вредите или не биха настъпили или щели да бъдат в значително по-лека степен. Счита, че е налице случайно деяние. Сочи доказателства и прави доказателствени искания.

ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ в процеса се разпределя съобразно правилото на чл. 154, ал. 1 от ГПК, като всяка страна в процеса носи тежестта да докаже положителните твърдения за факти, от които черпи изгодни за себе си правни последици и на които основава исканията и възраженията си.

Повдигнатият правен спор възлага в тежест на ищеца доказването на предпоставките от нормата на чл. 432 от КЗ. Ответникът следва да докаже инвокираните от него възражения.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА представените от страната по делото надлежно заверени по реда на чл. 183 ГПК копия на документи като писмени доказателства по делото.

На осн. чл. 190 от ГПК е задължаен ответника за следващо съдебно заседание да представи застрахователна полица BG/валидна от 12.01.2017г. до 11.01.2018г., сключена между него и собственика на л.а. марка Голф“ модел“3“, с рег. № валидна към датаата на процесното ПТП., като се предупреди за неблагоприятните последиците по чл. 161 от ГПК.

Допуснати са по исканите от страните САвТЕ и СМЕ които да отговорят на поставените въпроси.

Допуснати са до разпит 2 свидетели на ищцовата страна -1 при режим на довеждане за следващото съдебно заседание, след посочване на имената му в допълнителна молба в едноседмичен срок и 1 при режим на призоваване, а именно св. Х. Д. Н. от гр. П., ул. “Я.“ № за установяване на обстоятелствата изложени в исковата молба.

УКАЗАНО е на ответник да обоснове и посочи необходимостта и основанията на които основава исканията си за изискване на ДП, справка за регистрирано ПТП от 112 и поставяне на въпроси към ищеца посочени в отговора на и.м.

По допустимостта на производството:

Легитимацията на страните съответства на твърденията на ищеца за претърпени вреди от деликт и застрахована гражданска отговорност на делинквента при ответника. Сезиран е родовокомпетентният съд – чл. 104, т. 4 и т. 6 от ГПК.

Съдът счита, че в случая претенцията на ищеца за присъждане на законната лихва за забава, считано от 26.01.2021 г. до окончателното плащане на главницата, представлява последица от евентуалното уважаване на главния иск за обезщетение, не се предявява като самостоятелен иск по чл. 86 от ЗЗД и затова ищецът не е длъжен да сочи размер на търсената лихва.

Съдът приема, че надлежно е упражнено правото на иск, доколкото ищеца е провел описаната в чл. 498, ал. 1 и ал. 3 от КЗ процедура за разглеждане на претенцията пред застрахователя, като го е сезирал с искане за заплащане на обезщетение на 26.01.2021 г. претенция – обстоятелство, по което не се спори между страните. Искът е предявен на 07.02.2022 г., т. е. след изтичане на тримесечния срок по чл. 496, ал. 1 КЗ, в който няма произнасяне от застрахователя.

По настоящото дело е приложено като писмено доказателство ДКП за ПТП №85570/04.09.2017г. съставен между страните по делото във връзка с настъпилата пътен инцидент на 04.09.2020г., епикриза на С. А.Г. от „МБАЛ-Пазарджик“ АД от 04.09.2020г., 2бр. медицински свидетелства от 10.11.2017г. и от 10.01.2018г., 2бр. молби от С. А.Г. до ЗД“Бул инс“ АД за претендирано застрахователно обезщетение и пр.

От събраните гласни доказателства се установи следното:

Свид.Х. Н. заяви,че е била свидетел на инцидента. Това станало в началото на месец септември на дата, мисли четвърта, 2017 година. Пътували със С. А. Г., на входа на П., в посока от село З., било се образувало задръстване с около 20 автомобили, които бяха пуснали аварийните светлини, за да сигнализират на идващите зад тях автомобили, като колона от спрели автомобили. След тях спрели и те. Те били с лек автомобил БМВ-Е39 рег. № , последните 2 букви не помнела, черен на цвят. Били в автомобила с обезопасителни колани, на достатъчно разС.ие от автомобила пред тях, при което С. Г. видял на огледалото за задно виждане, че ги приближава с сравнително бърза скорост Голф-3 със сивкав цял. С. Г. видял автомобила на огледалото за задно виждане, че идва с бърза скорост към тях. Навил волана и казал „Май ще ни удари“. Виждайки, непосредствено преди удара видяла, че автомобила ги приближава и най-вероятно няма да спре на достатъчно разС.ие, по инстинкт нави волана леко надясно след което настъпи силен удар в задната част на техния автомобил. След няколко секунди слезли от автомобила, той отишъл да провери защото в автомобила който ги ударил имало две деца и една жена. Отишъл да попита дали всички са добре. Няколко пъти се хванал за главата, приклеknал нямало тежко пострадали, при което с шофьора на автомобила който ги ударил отместили колите и отишли да напишат двустранен протокол, тъй като двата автомобила били в движение. След като написали двустранния протокол виждала как той се чувства все по-зле, световъртеж, гадене. Може би се отпуснал от адреналина по време на самата ситуация, видяла, че се влошава и го закарала в болницата, където доколкото знае лекарите са му пуснали системи и след това бил приет в Неврохирургия. Говори за шофьора С. Г.. Тя лично не е звъняла на 112. С. Г. заедно с другия шофьор двамата подписали двустранния протокол. Като физическо съС.ие С., с минути са влошавал съС.ието му, било със силно главоболие, болки във врата, в кръста и гърба и не се чувствал добре. Изплакнал си лицето с вода, но не бил добре. На тръгване от катастрофата той карал колата, след което се сменили, защото той вече не бил в съС.ие да шофира. След преместване на автомобилите вече се качила тя да шофира, защото той не бил в съС.ие да шофира. В болницата останал 3 или 4 дни в МБАЛ Пазарджик. Носила му плодове, храна, не се чувствал добре и там. Не я пускали, даваха и данни. Питала как е съС.ието му, там бил няколко дни под наблюдение след което може би му дали препоръки повече да се пази. Няколко месеца след това имал главоболие болките си му останали и приемал доста обезболяващи. В онзи момент работели в две различни фирми , но на едно място и имала ежедневен поглед върху това как е той. Той работел като машинен инженер в една фирма, работата му била свързана с чертежи , техническа документация и физическа работа, но към онзи момент по преценка на работодателя му, той работел седнал само на компютър пазейки си здравето, като единствен машинен инженер, работата трябвало да спре за времето когато той не е добре и се принуди едва ли не да им съдейства по документалната част. Преди удара нямала спомен да е чула спирачки, не си спомня. В момента на удара били в спряло съС.ие. Били пуснати аварийните светлини на автомобила, както на всички предхождащи пред тях. Малко преди табелата на град П. в посока от село З. на входа на града, малко преди реално да са влезнали в града. В светлата част на денонощието било, може би по обяд, било слънчево , светло, не е имало валежи или друго нещо, което намалява видимостта.

Ясно било времето. Водачът, който ги блъснал, спомня си, че се извинил и проверил дали всички са добре в неговия автомобил, каза че са добре и нямало някой с наранявания, имало две малки деца. Друго не си спомн да е казал след удара. Когато ги блъснали и двамата били с поставени обезопасителни колани в автомобила. Не извикали спешна помощ, защото и двата автомобила били в движение, ударът бил силен, но нямало предпоставка да се вика пътна помощ, нито да викат полиция и да ангажират тяхното време, тъй като законът им позволявал да се подпише двустранен протокол, с който да бъдат уредени документално нещата между двете страни, затова не се обадила на 112. Преценила, че по бързо ще го закара до бърза помощ затова не се обадила. След удара отишли пред дома на С. Г. в П., оставили блъснатата кола, взели друга кола и отишли в болницата.

С. А. Г. по реда на чл.176 от ГПК :е заявил,че той е съставил, след процесния инцидент, за който се води делото, двустранен протокол. Отместили колите настрани, попитал момчето как е. Той казал , че е добре. Там имало две деца и жена му, казал че са добре. Понеже видяли, че автомобилите се движат и съставили този протокол. Той казал, че не може да го попълни, затова го попълнил. Положеният подпис на двустранния констативен протокол е негов, той се подписал от своята страна и той се подписа от своята. След като подписал двустранния протокол не шофирал той, а момичето, което било с него..

От изслушаната по делото съдебно- медицинска експертиза, представена от вещото лице:съдебен лекар неоспорена от страните, приета от съда като компетентно изготвена, се установяват травматичните увреждания получени от пострадалия С. Г. в следствие процесното ПТП и какво лечение му е провеждано, дали описаните увреждания са в причинна връзка с процесното ПТП, какви болки и страдания ,като характер и интензитет е търпял до настоящия момент ищецът и какви ще търпи за в бъдеще и какъв период е нужен за пълното възстановяване на ищеца и възможно ли е той да се възстанови напълно. В.л. добавя,че е прегледал лицето. Към момента на прегледа не са му представили нови медицински документи. Няма данни за поставяне на шийна яка и за ЯМР. Ищецът спомена, че той е имал затруднения материални към онзи момент и затова не е предприел ЯМР. Влезнал е в контакт с колегата за направление за високо специализирани дейности, но е бил изчерпан лимита на направления за съответния месец. Цената на това изследване е около 350 лева. Написал е в заключението, че обичайния възстановителен оздравителен период при този тип травми е около 3 месеца в неусложнените случаи. Когато има задържане на симптоматика задължително трябва да се направят допълнителни изследвания за установяване характера на това увреждане.Към онзи момент е следвало да се направи ЯМР за търсене на по-фини увреди в областта на гръбнака и се уточни дали има дразнене на нервните коренчета на гръбначния стълб в резултат на травми в тази област. Рентгена е съвсем начален основен метод, но той не може да уточни тези травми, които съм описал в заключението които са характерни за този вид увреждане, този механизъм камшичен удар. Ищецът спомена, че е имал болки в гръдната кост и рамото от колана, с който е бил към момента на удара, когато попада в неочаквана ситуация. Характерно е при камшичните удари ударът в задната част на автомобила уврежда повече отколкото отпред.

Такъв удар по-често води до увреждания за което говорим в случая. Имаме лекостепенно сътресение на тялото, но имаме увреждане в областта на шията и гръбнака. Характерно за травмите от камшичен удар е, че може да има забавяне няколко часа или ден няма оплакване и след това се появяват симптоми. Описал съм едно забавяне в рамките до 72 часа, което е възможно

От изслушаната по делото амтотехническа експертиза, изготвена от вещото лице инж.В.М. неоспорена от страните, приета от съда като компетентно изготвена, се установява механизма на настъпване на процесното ПТП и кои са непосредствените причини довели до настъпване на процесното ПТП.

Правни изводи:

Предявен е иск по чл. 432, ал. 1 от КЗ.

В производството по този иск върху ищеца лежи доказателствената тежест да установи: 1/ противоправно поведения от страна на делинквента; 2/ вреда; 3/ причинна връзка между деяния и вреда; 4/ вина (същата се презумпират); 5/ наличие на валидно застрахователно правоотношение между посочения делинквент и застрахователното дружество по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите; 6/ настъпване на застрахователното събитие като юридически факт, пораждащ отговорността на застрахователя.

Отговорността на застрахователя за заплащане на обезщетение за вреди произтича от сключения застрахователен договор, а не от непозволено увреждане. Тази гражданска отговорност е функционално обусловена от отговорността на прекия причинител на застрахователното събитие, обстоятелство което обуславя отговорност на застрахователя за всички причинени от него вреди и при същите условия, при които отговаря самият причинител на вредите – в този см. Решение № 6 от 28.01.2010 г. на ВКС по т. д. № 705/2009 г., II т. о.

От изслушаната по делото автотехническата експертиза, неоспорена от страните, категорично се установи, че произшествието се е развило по следния начин-в дясната лента се движил л.а „БМВ 535 И“ с рег.№ ,а след него л.а“Фолксваген Голф“ с рег.№ .Непосредствено преди инцидента първият спрял поради образувана колона от други автомобили.В тази ситуация ,поради неспазване на достатъчно дистанция до автомобила пред него и поради недостатъчно внимание от трана на шофьора Д. Р. ,л.а „Фолксваген Голф“ настигнал и блъснал отзад спрелия евтомобил „БМВ 535И“ с рег.№.

В.л е установи,че от техническа гледна точка причината за произшествието е – загубата на контрол над автомобила „Фолксваген Голф“ от страна на управляващия го Д. Р. ,който не е забелязал своевременно спрелия пред него автомобил „БМВ 535И“ и не е предприел снижение на скоростта и спиране.

С това поведение водачът на лекия автомобил е нарушил нормата на чл. 20, ал. 1 и 2 от ЗДвП, предвиждаща задължението на водачите да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват, както и при избиране скоростта на движението да се

съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със съС.ието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в съС.ие да спрат пред всяко предвидимо препятствие, евентуално да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, при възникване опасност за движението.

Вредата представлява промяна на имуществото, правата, телесната цялост и здраве, душевност и психическо съС.ие на човека. Промяната може да се осъществи чрез смущение, накръняване или унищожаване на посочените човешки блага. Те могат да бъдат както имуществени (претърпiani загуби и пропуснати ползи), така и неимуществени (болки и страдания, изобщо негативните психически преживявания, които търпи или ще търпи увредения), стига да са пряка и непосредствена последица от увреждането.

Видно от събраните по делото доказателства, съдът приема, че всички предпоставки за възникване отговорността на застрахователното дружество са налице: установен деликт при съответно авторство (Д. Р.), противоправност, вина, неимуществени вреди (следва да се има предвид, че не е в тежест на пострадалия да докаже отделните си негативни изживявания, тъй като доказани ли са увреждащите действия, искът е установен в своето основание и съдът е длъжен да определи неговия размер по своя преценка или като вземе заключението на вещо лице съгласно чл. 162 от ГПК – вж. Решение № 316 от 14.10.2013 г. на ВКС по гр. д. № 121/2013 г., IV г. о.) и причинна връзка между деянието и вредите; наличие на валидно застрахователно правоотношение между причинителя и застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, респ. настъпване на застрахователното събитие като юридически факт, пораждащ отговорността на застрахователя.

По възражението за съпричиняване:

Възражението за съпричиняване се основава на това, че пострадалият-ищец е нарушил ЗДвП движейки се без поставен предпазен колен с което е направено искане за намаляване размера на претенциите по делото на осн.чл.51,ал.2 от ЗДвП .

В трайната практика на ВКС се приема, че само по себе си нарушението на установените в ЗДвП и ППЗДвП правила за движение по пътищата не е основание да се приеме съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия, водещо до намаляване на дължимото се за същия обезщетение. Необходимо е нарушението да е в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т. е. последният да е негово следствие, тъй като приложението на правилото на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е обусловено от наличието на причинна връзка между вредоносния резултат и поведението на пострадалия, с което той обективно е създал предпоставки и/или възможност за настъпване на увреждането. Застъпено е становището, че приносът трябва да е конкретен – да се изразява в извършването на определени действия или въздържане от такива от страна на пострадалото лице, както и да е доказан, а не хипотетично предполагаем (в този смисъл Решение № 16 от 4.02.2014 г. на ВКС по т. д. № 1858/2013 г., I т. о.).

Поддържаното обстоятелство, че при правилно поставен предпазен колан ,вредите или не биха настъпили или са щели да бъдат в значително по-лека степен , не може да обоснове съпричиняване на пострадалия, по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, ако поведението му не е в причинна връзка с вредоносния резултат (така и Решение № 78 от 10.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 1982/2013 г., I т. о.).В тази насока от заключението на в.л. по ислушаната САВТЕ се установява,че поради неспазване на достатъчно дистанция до автомобила пред него и поради недостатъчно внимание от страна на шофьора Д. Р. ,л.а „Фолксваген Голф“ настигнал и блъснал отзад спрелия автомобил „БМВ 535И“ с рег.№ .

В настоящия случай основна причина за възникване на ПТП е несвоевременното възприемане на пътната обстановка от водача на л. а. „Фолксваген Голф“ и неизбиране на подходяща скорост от негова страна. Ищецът се е движел в дясната лента с л.а „БМВ 535 И“ с рег.№а след него л.а“Фолксваген Голф“ с рег.№ от където и извода,че не се касае за **случайно деяние** (чл. 15 НК) за водача на л.а. „Фолксваген”От събраните по делото доказателствени средства за механизма на ПТП не се установи освен това ищецът да не е поставил предпазен колан при инцидента ,респ. реално да е допринесъл за настъпване на увреждането.

Обстоятелството, че непосредствено преди инцидента първият спрял поради образувана колона от други автомобили само по себе си не е достатъчно, за да обуслови наличието на принос по чл. 51, ал. 2 ЗЗД, тъй като не се установява това да способства за настъпване на произшествието в конкретната пътна обстановка още повече,че е безспорно установено по делото ,че причината за произшествието е –загубата на контрол над автомобила „Фолксваген Голф“ от страна на управляващия го Д. Р. ,който не е забелязал своевременно спрелия пред него автомобил „БМВ 535И“ и не е предприел снижание на скоростта ,т.е че последния е имал възможност да предотврати настъпването на ПТП ,чрез предприемане на екстрено спиране.

Ето защо, възражението за съпричиняване се явява неоснователно.

По размера на претендираното обезщетение за неимуществени вреди:

В своята трайна съдебна практика (т. II от ППВС № 4 от 23.12.1968 г.) са определени критериите за "справедливост". Прието е, че справедливостта не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Размерът на дължимото обезщетение се определя според вида и тежестта на причинените телесни и психични увреждания – това са фактите и обстоятелствата, които имат пряко значение за размера на предявения иск – продължителността и интензитета на претърпените физически и душевни болки, други страдания и неудобства, стигнало ли се е до разстройство на здравето, а ако увреждането е трайно – медицинската прогноза за неговото развитие.

В случая обективните данни, събрани по делото са, че пострадалият С. А.Г. (на 28 г. към датата на инцидента) е получил телесно увреждане –леко мозъчно сътресение с оплаквания от главоболие, световъртеж, гадене и повръщане. Описаната неврологична

симптоматика е без данни за отклонения от нормалния неврологичен статус. Няма описани травми по главата, тялото и крайниците. Направените образни изследвания (рентгенография) на черепа, шийни и поясни прешлени са без данни за травматични увреждания. Болезненост при опипване (палпаторна болка) в областта на шията и поясния отдел на гръбначния стълб. След съответна медикаментозна терапия е бил изписан в добро състояние (симптоматиката отзвучала), като са дадени съответните указания за режим и поведение в домашни условия.

Както се изложи вече, когато ищецът претендира обезщетение за обичайните неимуществени вреди от деликт, при доказани увреждащи действия (както е в случая), искът е установен в своето основание и съдът е длъжен да определи неговия размер. Тогава не са нужни формални, външни доказателства за установяване на тези обичайни вреди, тъй като те настъпват винаги в резултат от увреждащото действие. В този случай размерът на обезщетението следва да се определи според стандарта на живот, за да не се превърне в източник на неоснователно обогатяване за пострадалия. Когато обаче ищецът претендира вреди над обичайните, които са обусловени от конкретни, специфични обстоятелства, той следва да ги посочи в исковата молба и безспорно да ги докаже. Съдът на свой ред трябва да се мотивира защо присъжда обезщетение над или под обичайния размер (в т.см. Решение № 270 от 16.02.2018 г. на ВКС по гр. д. № 284/2017 г., IV г. о.).

С оглед изложеното разбиране, съдът следва да приеме, че са налице единствено обичайните за претърпяното телесно увреждане неимуществени вреди. Тоест в доказвания период на лечение и възстановяване /от 2 до 3 месеца / ищецът е изпитвал болки и страдания с обичайните за травмата характеристики и интензитет, но търпимите неудобства не са били по-големи от обичайните, в каквато насока са и събраните по делото гласни доказателствени средства. От изслушаната по делото СМЕ се установи, че при прегледа на лицето не се установяват настъпили усложнения и др. фактори, които удължават нормалното протичане на оздравителния процес. Това е така, доколкото твърденията на ищеца за претърпяна „силни болки“ значително затрудняващи нормалното му движение, „изпитвал главоболие и гадене“, „остра стресова реакция“, останали недоказани – ищецът е поискал свидетелски показания за доказване на тези обстоятелства, но събраните доказателства не установиха такива над обичайните. Не се установи и доказа с оглед на състоянието му и предписано носене на шийна яка и лумбален корсет, с прием на обезболяващи същият да е носил такива, както и предписаното при последващо посещение при лекар да продължи носенето на шийна яка и лумбален корсет. В тази насока в.л. по допуснатата и изслушана СМЕ заяви в с.з, че е прегледал лицето и към момента на прегледа не са му представили нови медицински документи. Същият отбеляза, че няма данни за поставяне на шийна яка и за ЯМР, като ищеца спомена, че той е имал затруднения материални към онзи момент и затова не е предприел ЯМР. В.л. е категорично, че когато има задържане на симптоматика задължително трябва да се направят допълнителни изследвания за установяване характера на това увреждане, т.е. към онзи момент е следвало да се направи ЯМР за търсене на по-фини увреди в областта на гръбнака и се уточни дали има дразнене на нервните коренчета на гръбначния стълб в резултат на травми в тази област. Доказателства в такава насока не се представиха от ищцовата страна, както и такива с оглед твърденията му, че в период от 6

месеца, е изпитвал по-малки болки, придружени с изтръпване в областта на кръста и шията, засилващите се при натоварване, ирадиращи към лявата ръка, респ. ,че при продължително натоварване същият е усещал слабост в ръцете и пронизваща болка в шията.

При определяне на дължимото обезщетение така също следва да се държи сметка и за обществените представи за справедливост в аспект на съществуващите общественоекономически условия на живот към момента на увреждането – септември 2017 г. и създаденият от съдебната практика ориентир (вж. решение № Определение № 87 от 12.02.2020 г. на ВКС по т. д. № 1139/2019 г., I т. о., присъдени 12 хил. лв.).

Моралните вреди са индивидуално определими и паричното обезщетение за тях следва да съответства на необходимото за преодоляването им. Не е проява на справедливост, а е в дисхармония със справедливостта, определяне на парично обезщетение по-голямо от необходимото за обезщетяване на претърпените вреди, съобразявайки обстоятелствата, че не са установени настъпили усложнения и др. фактори, които да удължат нормалното протичане на оздравителния процес а при прегледа не са установени остатъчни последици и загрозяващи белези при ищеца от претърпените травми в следствие на процесното ПТП.

Настоящият състав приема, че паричният еквивалент на понесените от ищеца доказани обичайни неимуществени вреди възлиза на сумата от 12 000 лева. При съобразяване на обичайната практика на съдилищата, настоящият състав приема, че за неусложнено и типично лекуване на мозъчно сътресение, без открита вътрешчерепна травма, проявено със степенно разстройство на съзнанието-зашеметяване, и оплаквания от болки в шийната област и поясната област с препоръчано носене на шийна яка и поясен колан, а втория път с препоръчано провеждане на ЯМР на шийната и поясната област на гръб. стълб размерът от 12 500 лв. е подходящо определен. Той е съобразен с принципа на справедливост, лимитите и общественоекономическите условия към момента на инцидента през м. 09.2017 г.-вж. Определение № 87 от 12.02.2020 г. на ВКС по т. д. № 1139/2019 г., I т. о и Решение № 840 от 9.06.2022 г. на САС по в. гр. д. № 471/2022 г.

По отношение на законната лихва:

В действащия Кодекс за застраховането изрично е регламентирано, че застрахователното покритие включва и лихвите по чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ (арг. чл. 493, ал. 1, т. 5 от КЗ), тоест застрахователят отговаря за лихвата за забава, когато застрахованият отговаря за тях пред увреденото лице, което в хипотезата на деликта произтича от правилото на чл. 84, ал. 3 от ЗЗД. Въпреки това в чл. 429, ал. 3 от КЗ е регламентирано, че лихвите за забава на застрахования по ал. 2, т. 2, за които той отговаря пред увреденото лице, се плащат от застрахователя само в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност). В този случай от застрахователя се плащат само лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 от КЗ или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна. Или, отговорността на прекия причинител за лихви, считано от датата на

непозволеното увреждане съществува, но същата (по силата на самия кодекс) се поема от застрахователя от един по-късен момент, в който му е станало известно настъпването на застрахователното събитие. Не е налице законова възможност в тежест на застрахователя да се възложат и лихвите за времето от увреждането до уведомяването му за това.

По делото безспорно се прие, че ищецът е отправил претенция пред застрахователя на 26.01.2021 г. за заплащане на обезщетение по повод процесното ПТП от 04.09.2017 г.,. Ето защо, единственият установен момент, в който на застрахователя му е станало известно настъпването на застрахователното събитие е 26.04.2021 г., която дата следва да се приеме и за датата, от която тече и законната лихва за забава върху присъдените обезщетения и по отношение на която след изтичане на 3месечния срок следва да се уважи претенцията.

По разноските:

Ищецът е освободен от такса – чл. 83, ал. 2 от ГПК. Претендира разноски по делото –държавна такса в р-р на 1040лв. и адв.възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие от 2 0000лв.С оглед уважената част от иска определени по съразмерност съгл. чл. 78, ал. 1 от ГПК в тежест на ответника следва да се възложи сумата от 520лв. –Д.Т. Съдът определя адв. възнаграждение съгл. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за мин. адвокатски възнаграждения, съразмерно на уважената част от иска в размер на 1000лева , което следва да се възложи върху ответника за заплащане на адвоката.

Ответникът претендира адвотакско възнаграждение на адв.Т.Ш. от АК ПЛовдив ,съгласно договор за правна защита и съдействие от 1680лв. , на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, които с оглед отхвърлената част от иска определени по съразмерност води до извод за възлагане в тежест на ищеца на сумата от 840 лева.

Когато делото е решено в полза на лице, освободено от заплащане на разноски по производството, осъденото лице е длъжно да заплати всички дължащи се такси и разноски. Съответните суми се присъждат в полза на съда – чл. 78, ал. 6 от ГПК. Съдебната практика приема, че и в случаите по чл. 78, ал. 6 от ГПК осъденото лице е длъжно да заплати всички дължащи се такси и разноски, но съразмерно с уважената част от исковете (в т.см. Решение № 311/08.01.2019 г. на ВКС по гр. д. № 1144/2018 г., IV г. о., Определение № 201/27.06.2016 г. на ВКС по гр. д. № 5961/2015 г., III г. о.; Решение № 321/30.01.2018 г. на ВКС по гр. д. № 1159/2017 г., IV г. о.). Следователно ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на съда и сумата от 520лв.+ 329лв. разноски за производството /такса и депозит/.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗД Бул Инс“ АД, ЕИК:831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Лозенец“, ул. „Джеимс Бучер“ № 87, да заплати на С. А. Г.,ЕГН: ***** от гр.П.,ул.“П.“№,ап. сума в размер на 12 500 лева, представляваща

обезщетение за претърпени неимуществени вреди, настъпили от ПТП от 04.09.2017 г., ведно със законната лихва за забава от 26.04.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, по банковата сметка на ищеца в „Уникредит Булбанк“ , , като

ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над уважените 12 500 лева до претендираните 26 000 лева, ведно със законната лихва за забава от 26.04.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, като неоснователен.

ОСЪЖДА „ЗД Бул Инс“ АД , ЕИК:831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Лозенец“, ул. „Джеимс Бучер“ № 87 , да заплати на адв.Г. Й. от АК – София, сумата от 1000 лева , представляваща адвокатско възнаграждение съразмерно уважената част от иска на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК , а на С. А. Г. ЕГН: ***** от гр.П.,ул.“П.“№,ап. сума от 520 лева, представляваща направени по делото разноси-Д.Т,съразмерно уважената част от иска, съгласно списък на разноските по чл.80 от ГПК.

ОСЪЖДА С. А. Г., ЕГН:***** от гр.П., ул.“П.“№,ап. да заплати на ЗД Бул Инс“ АД, ЕИК:831830482, със седалище и адрес на управление: гр. С., район „Л.“, ул. „Д. Б.“ № , сумата в р-р на 840лева , представляваща адвокатско възнаграждение на адв.Т. Ш. от АК П. , съразмерно на отхвърлената част от иска, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК. съгласно списък на разноските по чл.80 от ГПК.

ОСЪЖДА „ЗД Бул Инс“ АД, ЕИК:831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Лозенец“, ул. „Джеимс Бучер“ № 87,, да заплати по сметка на Окръжен съд – Пазарджик сумата от 849 лева – разноси за производството,/такса и депозит/, съразмерно на уважената част от иска на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК, както и 5 (пет) лв – за служебно издаване на изпълнителен лист при неплащане на сумата в срока за доброволно изпълнение.

Решението може да бъде обжалвано пред Пловдивския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____